

Posudek vedoucího diplomové práce

Vysoká škola: Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta: Právnická

Katedra: Evropského práva

Obor: Právo EU

Diplomantka: Lydie Csukášová

Téma diplomové práce: Aplikace práva EU národními soudy a pravidlo „res iudicata“

Vedoucí diplomové práce: doc. JUDr. Václav Stehlík, LL.M., Ph.D.

Školní rok: 2015/2016

Strukturálně se diplomová práce s názvem „*Aplikace práva EU národními soudy a pravidlo „res iudicata“*“ kromě seznamu zkratk a úvodu člení na pět kapitol.

První kapitola je úvodní a diplomantka v ní rámcově vymezuje problematiku, jíž se hodlá v práci zabývat. Z úvodu lze vyčíst dva cíle práce: zda vůbec unijní právo chrání zásadu res iudicata a dále zda není vhodnou alternativou k porušení této zásady použití unijně založeného institutu odpovědnosti státu za škodu. Výzkumné otázky nejsou doplněny jasně vymezenými vstupními hypotézami, tedy zda tomu tak podle diplomantky je či ne. Samotná metodika výzkumu rámcově vymezená v první kapitole je v zásadě správná.

Druhá kapitola se zaměřuje na judikaturu Soudního dvora. Vychází z popisu základních rozhodnutí s tím, že se bezprostředně pokouší o reflexi doktríny a popř. o formulaci vlastního stanoviska. Vzhledem ke kazuistickému zpracování této kapitoly, kdy se autorka drží struktury rozhodnutí Soudního dvora, čtenář v některých pasážích postrádá jasněji formulované závěry a hodnocení jednotlivě i v celkovém kontextu rozhodnutí. Nesporně však právní úprava k tomu přístupu vede, jelikož je značně kazuistická. Autorka se v rámci kapitoly pokusila učinit shrnutí, jež judikatorní závěry částečně utřídilo.

Třetí kapitola je věnována zhodnocení dopadů judikatury SD EU v české praxi. Zde autorka spíše naznačuje, na které předpisy a postupy by judikatura SD EU dopadala. Poněkud více by téma zasluhovalo zpracování české doktríny res iudicata, popř. odpovědnosti ČR za

škodu způsobením porušení práva EU, popř. rozbor, zda v tomto ohledu existuje judikatura (zejména) nejvyšších soudů ČR.

Pátá kapitola představuje závěry práce, které jsou spíše shrnující.

Šestá kapitola se zaměřuje na použitou literaturu; přesněji by to měly být prameny (jelikož např. právní předpisy či judikaturu lze stěží označit za literaturu). V tomto ohledu jednak formální výtka – použitá literatura se neuvádí jako samostatná kapitola práce a řazení autorů by mělo být podle abecedy, jednak obsahově – literatura by měla být bohatší zejména na prameny věnované odpovědnosti státu za škodu.

Pokud jde o **formální podobu**, v práci se objevují občasná gramatická pochybení, která ovšem nepřesahují akceptovatelnou míru.

K celkovému hodnocení práce: téma zvolené diplomantkou není v české literatuře plně zpracované ani není mainstreamové. Jedná se o téma spojené s aplikační praxí a s nutností zohlednit jak unijní právo (zejména judikaturu SD EU), tak i právo národní. V tom je dle mého diplomová práce náročnější na zpracování. Současně zasluhovalo téma důkladnější zpracování a lepší „utřídění“ materie, tak aby práce měla větší vnitřní dynamiku, byla lépe vyargumentována a měla lepší teoretické zakotvení. Ve prospěch autorky svědčí ovšem to, že byla schopna zpracovat i cizojazyčnou literaturu a pokusit se nalézt a reprodukovat argumenty tam obsažené.

K diskuzi při obhajobě doporučuji následující témata:

- pravidlo res judicata ve vztahu k správnímu a soudnímu rozhodnutí – důvody pro a proti jejímu narušení
- možná harmonizace procesního práva na úrovni EU
- dopady unijních pravidel res judicata do českého práva.

S ohledem na shora uvedené práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení klasifikačním stupněm „C“.